

A FELELŐSSÉG RÁD ESŐ RÉSZE

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Krisztus Szeretete Egyház Budapest, 2018. december 9.

Kérlek benneteket, álljatok fel! Mennyei Atyánk, itt állunk előtted a szívvel, amelyet te adtál nekünk. Teljes alázatban akarunk lenni a mai napon, teljes őszinteséggel teelőtted, és nyíltan. Nem akarjuk a büszkeségünket, az önelégültségünket, a nagyképűségünket becsomagolni egy olyan alázatcsomagba, amely kívülről mutat csak szépen, hanem valóban őszintén akarunk ma itt állni előtted, és meghallani azt, amit te akarsz közölni velünk. Tedd a mi szívünket képessé és alkalmassá arra, hogy meghalljuk azt a mai napon, és befogadjuk, és megcselekedjük mindazt, amit elkészítettél a mai napon a számunkra. Drága Atyám, tedd kedvessé az én szavaimat, a te Igédet a mai napon mindazok számára, akik ebben a teremben vannak, és azok számára, akik az interneten néznek bennünket, vagy a videón bármikor ezt látni fogják. Te vagy az, aki a kijelentéseket adod, Te vagy az, aki megalégítesz bennünket, és Te vagy az, aki felemelsz bennünket, és a növekedést adod a mi számunkra. Elfogadjuk Atyánk azt, amit készítettél a számunkra. Nem ágálunk ellene, hanem belelépünk abba a teljességbe, amit Te adtál nekünk Jézus Krisztus hatalmas nevében. Ámen. Halleluja!

De nagy csöndben lettetek hirtelen! Elváró hittel vagytok, köszönöm szépen a bátorítást. Egy kis előétel a mai napra nektek, hogyha elfogadjátok. Kinyitottam a Példabeszédek könyvét a mai napon a 9. fejezetnél, mert ma 9-e van. Elolvastam az egész fejezetet, talán te is így szoktad tenni. Nem kötelező ez, csak időnként az ember azt a fejezetet olvassa, ahányadika van. Kihull belőle 2-3 igevers, amit eddig is ismertem, és te is bizonyára ismertél. Szeretném ezt nektek felolvasni az Egyszerű fordítás szerint. Ma reggel elhoztam nektek, mert ez úgy igazán mellkason ütött. Annak ellenére, hogy sokszor hallottuk, sokszor olvastuk, és sokszor hallottunk már talán erről. Így hangzik az Ige:

Példabeszédek 9,7-9. Egyszerű fordítás

7. Aki öntelt és büszke csúfolódót figyelmeztet, csak bajt szerez magának. Ha meginted a gonoszt, megvádol téged, és neked támad.

8. Ne intsd meg a büszke és öntelt embert, csak meggyűlöl érte, intsd meg a bölcsét, és szeretni fog!

9. Tanítsd a bölcsét, és még bölcsebb lesz, tanácsold azt, aki igazságod, és tanul belőle!

Nyugodtan mondhatasz áment, halleluját ilyenkor, ha egyetértesz valamivel! Semmi problémám azzal, ha közbekiabálsz egy dicsőség Istennek-et, vagy egy halleluját. Ugyan nem várom el, de meg is kérlek, hogy ezt tedd meg, ha valamivel egyetértesz. Ha nem értesz valamivel egyet, akkor inkább csöndben legyél, de alkalom végén nyitott vagyok arra, hogy meghallgassam a kritikádat. Tényleg, őszintén. Erre az Igére visszatérve, tényleg csak pár mondat, csak előétel. Voltunk már bizonyára úgy, amikor valakivel valamilyen mértékben problémánk volt, nehezteltünk egymásra. Volt valami kifogásunk a viselkedésével, azzal, ahogy bánt velünk, és próbáltuk helyrehozni a helyzetet, és próbáltuk megmondani a saját szemszögünkből a ránk eső igazságot, hogy én így gondolom, és te nem csináltad jól. Ahelyett, hogy a helyzet jobbá fordult volna, ahelyett, hogy a békesség kialakult volna, ahelyett, hogy felszabadult volna Isten ereje közöttünk, még rosszabbra fordult a helyzet. Voltál-e már így? Pedig jó szándék volt benned, de rosszul sült el a dolog. Ugye ez az Ige nemcsak erről szól, hanem arról is szól, hogy mi van akkor, ha te vagy az az ember, akiről itt szól az Ige? Te vagy az az ember, aki ostoba vagy, büszke vagy, öntelt, és valaki neked szeretne mondani valamit. Megtanultam, nem mondom, hogy tökéletesen tudom és értem, és gyakorlom ezt, de megtanultam, hogy ha a büszkeséget, a felfuvalkodottságot, a kevélységet, a testi szinten támadjuk, vagy próbáljuk megváltoztatni, akkor abból még rosszabb helyzet fog kialakulni. Itt írja az Ige eléggé világosan, intsd meg, és fedd a bölcsét. Mert az keresi, kutatja, és szeretni is fog érte, és elfogadja.

Úgy állok most itt előttetek, hogy hitemet kiárasztom, hogy mind bölcs emberek vagytok. Nem azért, mert a mai napon kritizálni akarok, vagy a hibáidra akarok rámutatni. Egyáltalán nem, hanem azért, mert olyanok vagytok, akik hajlandóak és készek vagytok befogadni **Isten Igéjét**. Ámen. Halleluja! Nem voltatok meggyőzőek. Na, megyünk tovább, és akkor majd meglátjuk, hogy az alkalom végére mennyire lesztek lelkesek, mert megszokhattátok tőlem, nem mindig könnyen emészthető az, amit mondok. Mert amiről beszélek, az időnként nekimegy a lelkednek. Nekimegy az érzelmeidnek, nekimegy a gondolkozásmódodnak, és én úgy hiszem, hogy minden egyes szolgálatnak **megvan** a maga elhívása, és abban kell, hogy mindenki szolgáljon, amilyen ajándékot kapott. Soha nem volt célom, hogy az embereket megfenyítsem, vagy befenyítsek, vagy kritizáljak, vagy ledorongoljak. Egyszerűen tudom azt, hogy az ember akkor tud **előrelépni** arra a szintre, **ha** őszinte saját magával, és belátja azt, hogy hol van. Ez nem arról szól, hogy belátjuk azt, hogy mennyire lent vagyunk, hanem alázattal azt a helyet látjuk meg a saját életünkben, amit Isten is lát rólunk, hogy **hol** és milyen szinten állunk. Ámen?

Mivel hiszek abban, hogy Isten **egy** növekedést adó Isten, ezért én hiszek a fejlődésben. Hiszek a növekedésben, hiszek abban, hogy a kapcsolatok helyreállhatnak, és hiszek abban, hogy Isten nem gátja az áldásoknak. Isten nem gátja annak, hogy növekedjünk, hanem Ő a forrása ezeknek. Ő az, aki a szerzője ezeknek. Bár Ő állandó, és Ő nem változik – **mondja** az Ige eléggé világosan, egyértelműen, hogy benne a változásnak árnyéka sincs –, **mégis** arra készlet, arra buzdít, és arra lök minket finoman, hogy **mi** változzunk, fejlődjünk, hogy növekedjünk. Abban a pillanatban, amikor a változás megáll az életedben, amikor a növekedés megáll az életedben, amikor egyhangúvá válsz, amikor mindig mindent ugyanúgy csinálsz, és semmilyen területén az életednek semmilyen változás nincs, akkor nem közel vagy már a vallásossághoz, hanem benne vagy! Vallásos emberré váltál, mert Isten a folyamatosan növekvő Isten. **Ha** rátekintesz a világegyetemre, folyamatosan tágul, és növekszik, és bővül. Szeretné azt, hogy te is változzál, nem akárhova, akármire, hanem az Ő hasonlatosságára. Ebben a növekedésben nincs megállás. Lehet most új, de lehet növekedni, gyorsulni ebben, **hogy** nagy lendülettel növekedjünk akkor, hogyha megértünk bizonyos dolgokat, amiket Ő közöl velünk.

Hogy megértjük-e, ez nagyban függ attól, hogy hogyan hallgatjuk, hogyan reagálunk arra, amit Isten mond nekünk, **hogy** reagálunk arra az üzenetre, arra a tanításra, ami elhangzik **hétről hétre**. **Úgy** reagálunk-e, hogy hát ezt már hallottam, **ez** már nem új nekem! **Tudod**, az 5-10-20-25 éves keresztények vannak a legnagyobb veszélyben ezzel kapcsolatban. Mert ők tudnak belefásulni az egyhangúságba. Mindig, mindent ugyanúgy. Van úgy, hogy a körülmények nem változnak körülöttünk, és ez elveszi a kedvünket, de akkor is, nekünk törekednünk kell, és keresnünk kell Isten arcát, mert Ő meg akar bennünket újítani. Akarsz-e megújulni? Itt a kérdés. Akarsz-e változni? Akarsz-e növekedni? Akkor ma megkapod a kis lelkednek azt, hogy lehet, hogy ebben neked **is** van részed, és van felelősséged. Nem mutogathatsz mindig a vezetőre, a pásztorra, hogy ő nem táplál, nem tanított nekem olyat, hogy tudjak növekedni. **Megvan** a felelősségnek rád eső része, és ezt a címet adtam a mai üzenetnek, hogy „**A felelősség rád eső része**”.

A mai napon **a** növekedésnek lehet ez egy lépcsőfoka, vagy egy támpillére, vagy egy pontalapja, vagy bárminek is nevezhetjük. Hiszem azt, hogy a bölcs emberek ezt mind értékelni fogják. Ha nem vagy bölcs, akkor tehetsz egy lépést a bölcsesség felé. Nem az a célom, hangoztatom, hogy bárkit kritizáljak. Nem az a célom, hogy a hibáidra rámutassak, a célom az, hogy őszinte legyél magaddal. Meglásd azt, hogy hol állsz, hogy hol tartasz, és meglásd azt, hogy **mi** mindannyian ugyanazon az úton vagyunk. Mindannyian hasonló szenvedéseket élünk meg akkor, amikor a hústestünkkel foglalkozni kell. Mint ahogy neked is van hústested, és foglalkoznod kell vele, és az fájdalmas, úgy nekem is, és mindenkinek, aki körülöttem van.

Hadd mondjam el neked, hogy az igazán bátorító, elismerő szavak tőled felém, alkalom után, vagy egy prédikáció után nem az, amit tapasztaltam egyszer-kétszer az elmúlt időben, hogy de jó, hogy megmondtad neki, hogy mit kell csinálnia! Ez engem nem épít, nem emel fel, hogy de jól végeztem a dolgomat! Ha azt mondd, hogy na végre, hogy valaki megmondtá nekem, hogy mit kell csinálnom. Akkor azt mondom, hogy látod, akkor dicsőség Istennek! Úgy hallgasd, kérlek, a mai üzenetet, hogy nem ahhoz beszélek, aki melletted ül. Nem annak prédikálok, aki mögötted ül. Hanem neked! Ámen! Céлом, hogy ne keseredj el, és ne vádold magad ma amiatt, ha esetleg magadra ismersz. Mert az nem visz téged előre, ha elkeseredsz, elmegy a kedved, hogy milyen hibákat követtél el. Céлом az, hogy ráérezz az alázatnak arra a finom ízére, ami jó gyümölcsöt terem. Hiszem azt, hogy amit kimondok itt, amit kimondok Isten Igéjéről a Szent Szellem által, az elvégez valamit az életedben. Hiszem, hogy elvégez valamit, és valami jó gyümölcsöt terem benned, valami jó gyümölcsöt fog teremni ez a te számodra.

Lapozzatok a 2Timótheus 1,7-re, kérlek benneteket! Az Egyszerű fordítás szerint fogom felolvasni. Sok Igét hoztam a mai napon. Nem fogom felolvasni a legtöbbet a Károli szerint, csak az Egyszerű fordítás szerint, mert nagyon elhúzódna akkor az igehirdetés. Így szól Isten Igéje:

2Timótheus 1,7. Egyszerű fordítás

7. Hiszen a Szent Szellem, akit Isten adott nekünk, nem a félnétség, gyávaság szelleme, hanem az erő, az isteni szeretet, a kiegyensúlyozottság és a fegyelmezetttség Szelleme!

Hiszen a Szent Szellem, akit Isten adott nekünk, nem a félnétség, gyávaság szelleme, hanem az erő, az isteni szeretet, a kiegyensúlyozottság, és a fegyelmezetttség szelleme. Ámen! Halleluja! Dicsőség Istennek! Ez Isten Szent Szellemére mutat. Vajon mutat-e arra, hogy nekünk ilyené kell, vagy kellene válnunk? Akik nem félnétek, nem gyávák, az erő megnyilvánul bennünk, rajtunk keresztül. A Szent Szellem képes megnyilvánulni rajtunk keresztül, isteni szeretetben vagyunk, kiegyensúlyozottságban vagyunk, és fegyelmezettek vagyunk. Erre kevesebb ámen van újra! Mindig tesztellek benneteket, tudod. Kíváncsi vagyok a reakciódra. Nem azt várom, hogy tapsolj, elég, ha egyetértesz velem. Jézus kereszthalála, és az Ő feltámadása, az Ő munkája sok mindent elérhetővé tett számunkra. Azt is, hogy mi abban járunk, amit felolvastam az előbb, hogy kiegyensúlyozottak, fegyelmezettek, erővel teljesek, szeretettel teljesek legyünk, de úgy is mondhatnám, hogy Isten a Szent Szellem erejét nem szabadítja fel automatikusan az életedben. Tehát nem egyértelműen kirobbanó az újjászületett csecsemő keresztény életében az, hogy a Szent Szellem tökéletessége megnyilvánul benne.

Ezen a ponton sok keresztény zavart, mert hallja a prédikációban, hogy meg lehet gyógyulni, hallja a prédikációkban, a kiváló tanításokban, hogy lehet egy jó házasságod. Lehet egy természetfölötti békességed, lehet természetfölötti védelmed. Isten minden ígéretéről hallhatsz, és arról, hogy mi minden a miénk Krisztusban, és mégsem látják ezeket megvalósulni az életükben. Lehet, hogy te is így vagy ezzel. Igyekezem legnagyobb tisztelettel mondani, és beszélni felétek erről, hogy ez mind, mind a szellemi érettséghez köthető. Ahhoz köthető, hogy hajlandó vagy-e felnővekedni, és a krisztusi jellemet magadra öltetni. Ha nincs meg a krisztusi jellem kiválósága bennünk, akkor nem fog az erő abban a mértékben kiáramlani belőlünk, ahogy Isten szeretné, vagy, ahogy vágyakozunk utána. Nem tökéletességről beszélek. Nem arról beszélek, hogy neked mindent hibátlanul kell tenned ahhoz, hogy Isten megnyilvánuljon benned. Ha ez így lenne, akkor semmi se működne az életünkben. Nem arról beszélek, hogy nem hibázhatsz. Isten ereje már benned van, a Szent Szellem benned lakik. Maga Isten fogja fölszabadítani Őt benned. De ehhez neked növekedned kell! Növekedned kell! Azt mondják, a keresztény szóhasználatban nem lehet benne, hogy kell, mert semmi sem kötelező. Valóban nem kötelező. Maradhatsz csecsemő, és

maradhatsz gyermek. Maradhatsz abban az állapotban, hogy nem tudod kezelni a helyzeteket, a dolgokat körülötted, és nem tudsz abban a természetfölötti békességben járni, amiben járhatnál. **A** növekedéshez erőfeszítéseket kell tenned! Neked is és nekem is. Nem mindig automatikusan növekszünk, van, amikor céltudatosan neki kell feszülni dolgoknak, és még azt is ki merem jelenteni, hogy néha a növekedés fáj. Egy picit. Amikor pici baba voltál, vagy kisgyermeket neveltél, amikor kibújt a fogad, vagy a gyerekednek egy foga, az nem biztos, hogy kellemes. A növekedéssel együtt jár az, hogy bizonyos helyzeteket meg kell oldani. Bizonyos olyan problémák jönnek szembe, amik nem voltak akkor, amikor pici gyerek voltál. De a nehéz, erős helyzetekben tudunk fejlődni és növekedni. A növekedés útján van úgy, hogy Isten a hosszabb és nehezebb úton vezet téged azért, hogy egy karakter, egy igazi jó jellem kiépüljön benned. Ha előbb megtanulod a leckét, ha előbb megfelelő hozzáállást tanúsítasz, és előbb bizonyítod Istennek, hogy te kész vagy arra, hogy a következő szintre lépjél, akkor hamarabb túlérsz a túlsó partra. Nem kell annyi időt a pusztaságban töltened. Hamarabb megoldódnak a problémák, és fontos megérteni, **hogy a** nehéz időszakokban növekszünk, **nem** a könnyűekben. Ne menekülj a nehéz helyzetek elől, hanem oldd meg őket! Feszülj neki, Istennel együtt persze! Ezekben a helyzetekben, amikor benne vagy egy olyan kapcsolatban, embertársi kapcsolatban, amikor feszültség, neheztelés, viszálykodás, meg nem értés van. Vannak dolgok, amikor abban a helyzetben csak te tudsz **bizonyos dolgokat** megtenni. Akár a házasságodban, akár a gyermeknevelésben, akár a főnök-beosztott viszonyban, akár a **gyülekezeti Testtel** kapcsolatban, **pásztoroddal** kapcsolatban. Vannak dolgok, amit csak te tudsz megtenni, és helyetted senki más nem képes rá. Senki helyetted nem tudja megtenni. Vannak, akik mindent szeretnének, az égvilágon mindenféle teljességet, növekedést, gyarapodást, áldást, és mindent szeretnének, de nem akarnak semmit sem tenni érte. Kész kell, hogy legyél arra, hogy a saját részed megtedd! Az alkalom **a** mai napon erről szól. Odalapozunk az Ésaías 1,19-re:

Ésaías 1,19.

19. Ha hajlandók és engedelmesek lesztek, e föld javaival éltek.

Milyen sokan szeretnének a föld javaival élni? Nemcsak fizikai gazdagságról van szó, bár azt is tartalmazza ez az igever. Két feltétel kell ehhez. Hajlandónak, készségesnek kell lenned, és engedelmesnek kell lenned. Sok mindent megtapasztaltam már fiatal korom ellenére. Voltam már 20 éves, 30 éves, **de** soha nem voltam még 60 meg 70 éves. **Majd** 70 éves, 80 és 100 éves koromban elmondhatom, hogy még többet tapasztaltam meg, mint most, negyvenegynéhány évesen, **de** negyven éves koromra megtanultam egy dologgal kapcsolatban, a lényegét. **Ha** vállalom a **felelősség rám** eső részét abban a dologban, amiben benne vagyok, nem a másikat, a sajátomat ha vállalom, akkor az valami jó dolgot fog hozni a számomra. Annak lesz valami jó gyümölcse. Annak lesz valami jó fajta, isteni jutalma és áldása. Amit látok sok ember életében, hogy nem hajlandóak nagyon erre. Mindig mutatnak a másokra, hogy a másik tehet róla. A másik a hibás, **nem** én! Az elmúlt **húsz** évben, amióta prédikálok, nagyon sokan jöttek hozzám panaszkodva, a házastársukra, hogy milyen rossz tulajdonságai vannak, **milyen hiányosságai** vannak, **milyen problémákat okoz.** Imát kértek a **helyzet megváltoztatására**, és azért, hogy helyreálljon a dolog. **Bevallom**, időnként valóban, kicsit tesztelve az illetőt, hogy mi van a szívében, elejtek egy mondatot. **Csak annyit**, hogy te választottad! Sokszor ez nagyon jól sül el. Volt már olyan is, hogy sírva fakadt az illető, annyira nem értette ezt meg, és lehet, hogy nem is volt akkor helyénvaló, de panaszkodni valamiért, amit mi választottunk, az helyes? Imádkozol a nagy házért, imádkozol az új autóért, utána meg panaszkodsz, hogy takarítani **kell**, meg a számlád, és tankolni kell az autót. Hol van a te felelősséged ebben? Nem arról beszélek természetesen, hogyha a házastársad goromba, otromba veled, részeges, és még meg is ver, és kitéssékel a házból a csukott ajtón keresztül, **nem** mondom, hogy ez a te felelősséged, **a** te hibád. Természetesen nem vagyok áldozat hibáztató. De sokszor, sok helyzetben viszont meg kell vizsgálnod azt, **hogy ha**

kialakult egy **ilyen** helyzet, abban **mi** a te részed? Mert **például, maradjunk** a házasságnál, **ha** a feleséged a szomszéd kertésszel megcsal. Azt mondod, hogy milyen gonosz dolog, és hűtlen, ez és amaz, és mondod az érveidet, hogy ő milyen rossz, miközben te hetente vagy kéthetente fürdesz! Két-háromhetente egyszer mosol fogat. A sörözés jár az eszedben, meg a haverok, meg a **tévét** nyomogatod, és semmit nem teszel arrébb a házban. Fölmerül a kérdés bennem, hogy a te felelősséged hol van ebben? Nem felmentve az asszonyt, nehogy azt érezd, vagy ezt vedd ki a szavaimból!

Sokszor ez kétoldalú dolog. Amikor valakivel valamiféle vitában vagyunk, valakivel valamiféle nézeteltérésben vagyunk, a helyzet kialakulásának több összetevője van. A másíknak a felelőssége miatt te nem tartozol számadással. Az az ő dolga, hogy ő hogyan viselkedik, hogyan bánik veled, de a te részed mi? A te részed, a te felelősséged az, **hogy ha** gonoszul bánnak veled, rosszul bánnak veled, hogyan reagálsz rá. Vagy hogyan viszonyulsz hozzá, **mit** szólsz vissza. Mi az, amit közölsz ilyenkor? Mi az, amikor belőled kiárad akkor, amikor gonoszul bánnak veled? Érted a lényegét ennek? Ha valaki nem megfelelően bánik veled, igazságtalanul bánik veled, a hátad mögött kibeszél, vagy valami hasonló, vedd a felelősségnek azt a részét, amely a tiéd: **az**, hogy megfelelően reagálj, megfelelően cselekedj, és megfelelően válaszolj! Mert az embernek a haragja **Isten ügyét** nem szolgálja. **Ha** megbántanak téged, és visszavágsz keményen, hogy de nekem jogom van hozzá, hogy megmondjam neki az igazat, mert olyan rossz módon bánt velem, **akkor** ugyanúgy elrontottad, ahogy ő is. Akkor a két hústest veszekszik egymással. És az egyik, aki felháborodva mondja neked, hogy te milyen rossz voltál, és te mondod, hogy nem, te vagy a rossz, **akkor** kinek van igaza? Példabeszédek **15-ben**, az **Egyszerű fordítás** szerint így hangzik Isten Igéje:

Példabeszédek 15,1–3. Egyszerű fordítás

- 1. Aki szelíden válaszol, lecsendesíti a haragot, a sértő, kemény beszéd pedig felszítja.**
- 2. A bölcsek beszéde vonzóvá teszi a tudást, az öntelt ostobákból pedig csak úgy dől a butaság.**
- 3. Az Örökkévaló szemei mindent figyelemmel kísérnek, a jókat és gonoszokat egyaránt szemmel tartja ő!**

Isten lát téged! Látja a helyzetedet. Látja azt, hogy mivel szembesülsz. Látja azt, hogy milyen nehézségeid vannak. Látja azt, hogy a másik milyen. Ha tényleg te vagy az igazság oldalán, látja, mi van a másik oldalon is. Téged is lát, nem vak Ő, hogy ne látná ezt. De van a felelősségnek egy rád eső része, **amivel** neked foglalkoznod kell, ami a tiéd. Amire nem mondhatod azt, hogy azért viselkedtem így, azért tettem ezt, azért rúgtam vissza, mert ő így bánt velem. Ismered a viccet, mikor megkérdezik Pistit a kocsma előtt, hogy hogyan kezdődött ez a verekedés? Mégis mondja el! Hát úgy kezdődött, hogy ő visszaütött! Így kezdődött, hogy ő visszaütött. Ne használd **ürügyként arra**, hogy te is rosszul viselkedjél, amikor rosszul viselkednek veled! Mert olyan könnyen fölhasználjuk ezt arra, hogy de hát így bántak velem! Úgy érezzük, nekünk is jogunk van arra, hogy úgy bánjunk a másikkal, ahogy ő bánt velünk. Mutass nekem ehhez igeverset **a kegyelem korszakában, hogy** jogod van hozzá, **ha** valaki bokán rúg, te duplán bokán rúgj neki! **Valaki** rálép a buszon a lábadra, lehet, hogy véletlenül, lehet, hogy szándékosan. Az az ő felelőssége, az ő dolga, **de** az, hogy te hogyan reagálsz erre, az viszont a tiéd. Visszarúgod, **vagy** a mozgó buszról lelököd. Ezt úgy hívják, hogy önbíráskodás. Azt a törvény bünteti. Amikor te veszed kézbe a helyzetet, hogy te legyél az, aki igazságot szolgáltatasz.

Keresztényként nem nekünk kell igazságot szolgáltatni, hanem Istennek. Amikor te hitben állsz, akkor tudnod kell azt, hogy Ő az igaz bírő. Ő az, aki lát mindent, és Ő az, aki a megfelelő időben mindent majd helyre fog hozni, helyre fog állítani. De hát mikor már, én most akarom, most, azonnal! Azonnal akarod a választ, és azonnal akarod, hogy megváltozzon a helyzeted. Nem mindig történik meg azonnal, hogy igazságot szolgáltatnak,

de eljön az idő, amikor minden napvilágra kerül. Neked türelmesnek kell lenned, és nagyon erőteljes az az igazság, hogy te **csak** vessél jó magokat akkor is, ha a másik ember nem áld meg téged! Te vessél jó magokat akkor is, hogyha az a másik ember, akivel szemben panaszod van, nem úgy viselkedik, ahogy az elfogadható lenne. Akkor Isten fog téged megáldani. Nem mindig van az, hogy **ha** valakinek az életében jó magokat vetsz el, tőle kapod vissza a jó gyümölcsöt. De az mindig – ez teljesen igei és bibliai –, hogy **ha** te a te részedet megteszed, **te** jó magokat vetsz el, te szeretetben jársz, te befektetsz annak az embernek az életében, türelmes vagy, kellően hosszútűrő vagy, **békességgel** teljes vagy Istenre néző, jó lelkiismerettel, **akkor** Isten lesz az, aki visszafordítja ezt rád, és megáld téged.

Nagyon erőteljes, és kapaszkodj ebbe az igazságba, mert sokan vagytok, talán mindannyian, akik más emberek közt sérüléseket kaptatok, vagy kaptunk, de ne használjuk ezt fel kifogásként. Ha ő rosszul bánt velem, nekem is jogom van hozzá – hangoztatják sokan. De nincs jogod hozzá, testvérem! Ahhoz jogod van, hogy úgy viselkedj, ahogy akarsz. Természetesen azt csinálsz, amit akarsz. De rossz gyümölcsöket fogsz aratni, és nem érted, hogy miért. A másik volt az, aki rosszul bánt velem! Mégis miért én vagyok az, aki rossz gyümölcsöt aratok? Nem a másik miatt, hanem magad miatt, a saját viselkedésed miatt. Vállald a saját cselekedeteidért a felelősséget, és így Isten meg tud téged áldani! Mondd Istennek: **ha** semmit nem fog az az illető viszonzni számomra, akkor is megfelelően fogok vele viselkedni a Te szíved szerint **kedvességgel**, hosszútűréssel, béketűréssel, jósággal, szelídséggel, mértékletességgel! A szellem gyümölcseiben leszek, és áldani fogom őket, **nem** pedig akadályozni. És te leszel az, Istenem, aki viszonzni fogod ezt énnekem. Nyugodtan mondhatod ezt! Meg kell magunkat vizsgálnunk ebben, hogy hogyan kezeljük a helyzeteket, hogyan kezeljük azt, ahogy az emberek bánnak velünk, hogyan kezeljük azt, amikor a negatív érzelmek előntik a lelkünket, a fejünket, a testünket, mindenünket, **hogyan** viszonyulunk másokhoz. Ha igazán őszinte vagy magaddal, **nem** kerül sok időbe, hogy rájössz, miért vagy még mindig a pusztaságban az ígéret földje helyett. Alig vártad ma reggel, mikor fölbredtél, hogy ezt a mondatot halljad! **Nem** telik sok időbe, **ha** őszinte vagy, ha ismered Isten Igéjét, ismered **Isten természetét**, hogy Ő a szeretet, és neked hol van ebben a részed, mi ebben a felelősséged. **Nem** telik sok időbe, hogy rájössz arra: **lehet**, hogy ki kell magadban valamit igazítanod. **Nem** arról beszélek véletlenül sem, hogy most **elkezdj magadat vádolni**. Az egy szélsőség. **Hanem** arról beszélek, hogy belásd, az egy szívbeli hozzáállás. Egy szívbeli döntés, hogy: **Igen**, **Uram**, **türelmesen** megvallom, bevallom, bocsánatot kérek, hibáztam! **S** ebben az állapotban, ebben a szívállapotban vagy képes arra, hogy Isten téged fölemeljen, és megáldjon, és menj előre, és növekedjél. Amíg ez nincs meg, amíg mutogatsz a másikra, hogy az ő hibája, **nem** az én felelősségem, csak az övé, én semmiről **nem** tehetek, addig egy gát van teközötted **és** az áldásaid, a növekedésed között.

Nem mondom, hogy mindig keresd magadban a hibát, **nem** erről prédikálok ma, hanem vizsgálj meg őszintén időről időre, hogy neked van-e ebben a dologban felelősséged. **Neked**, személyesen, hogy miért alakult úgy a helyzet. Egyszer volt, sok évvel ezelőtt – **nem** a prédikátornak mondtam, **akiről hallottam** a dolgot, de tudtam, hogy azt csinálja, amit csinál –, állandóan **kritizálta**, kibeszélte, kipredikálta a nyáj tagjait. Semmi másról **nem** szóltak az istentiszteletek, a gyülekezeti alkalmak, mintsem arról, hogy kibeszélte, kipredikálta, kipletykálta a gyülekezet tagjainak a viselt, vélt, valós, igaz, vagy **meg nem történt** dolgait. Mondtam, hogy előbb-utóbb eljön az idő, amikor **nem** lesz, **akinek** prédikáljál! És eljött az idő, amikor **nem** volt már gyülekezete, **akinek** prédikáljon. Fölmerül **a kérdés**, hogy kinek a felelőssége ez? **Ez** az illető már nincs is köztünk, a mennyben van. **Nem** arról beszélek, hogy minden prédikátor, minden szolgálat önmagát marcangolja bizonyos dolgok miatt, hanem csak azt kell fölvenned magadra, ami a te felelősséged. **Ami** a másiké, azt **nem**.

Mi arra lettünk teremtve, hogy az Édenben éljünk. Arra lettünk teremtve, hogy a teljességben, növekedésben, gyarapodásban éljünk. **Nem** arra, hogy sok időt töltsünk a pusztaságban,

a nélkülözésben, a nehézségekben, a problémákban. Azokon a nehézségeken, problémákon mindannyiuknak keresztül kell mennünk. De nem ott kell leélned az egész életedet! Nem ott kell, hogy éljél öt, tíz, húsz, nyolcvan éveket, éppen, hogy csak túlevickélve az életen, hanem be kell lépned abba a teljességbe, amit Isten már neked adott, ami már a te osztályrészed, ami már igazából benned van valahol. De ahhoz, hogy ide belépjél, ahhoz növekedned kell! Egy pillére, egy sarkalatos pontja azzal kapcsolatban, amiért te vagy a felelős, ahhoz hogyan állsz hozzá, azzal mit kezdesz. Tehát ne fogd másra a problémáidat, és ne halogasd tovább azt, hogy meghozol bizonyos döntéseket! Nézz szembe önmagaddal! Tanácsolom, és bátorítalak, hogy ezt rendszeresen tedd meg! Vizsgáld meg magad, és ha kell – nem mindig kell, de ha kell –, akkor tegyél kiigazításokat! Ha nem vagy erre hajlandó, akkor egy szintig eljutsz, de utána nem lesz továbblépés. Nem lesz továbblépés! Állj a sarkadra, és vállald a felelősség rád eső részét, mert a másik felelőssége nem a tied, csak amivel neked foglalkoznod kell, az a tied. Mindenki a saját dolgaiért felel. Én nem vagyok felelős azért, hogy te mit mondasz. Én nem vagyok felelős azért, hogy te miként cselekszel, hacsak nem a gyermekem vagy. Van egy gyermekem, az ő dolgaiért felelősséget vállalok addig, amíg ő fel nem nő. Ha ő labdázik az udvaron, és a szomszédba átrúgja a labdát, és a szomszédnak az ablaka betörik, kinek kell kifizetni? A 11 éves gyerekek, vagy a szüleinek? A szüleinek. De hogyha már 26 évesen csinálja ezt, önálló keresettel, felnőtt emberként, nekem kell kifizetni? Nem! Vannak dolgok, amelyek ránk tartoznak, és vannak dolgok, amelyek nem ránk tartoznak, a felelősség tekintetében sem. Azzal foglalkozz, ami rád tartozik!

A Galata 6,4–5 gyönyörűen elmond valamit a számunkra:

Galata 6,4–5. Egyszerű fordítás

4. Ne hasonlítsátok össze magatokat másokkal, hanem mindenki a saját munkáját tegye mérlegre! Akkor csakis a maga munkájával dicsekedhet

5. Hiszen mindenkinek saját magáért kell felelősséget vállalnia.

Mindenkinek saját magáért kell felelősséget vállalnia! Ha én prédikálok, ha én itt állok, és Isten Igéjével szolgálom, van nekem ebben egy felelősségem, egy részem, hogyan készülök fel az alkalomra, szellemileg milyen mértékben mélyültem el, imádkoztam, és lehetne sorolni. Van egy rész, ami az én részem, és az, hogy a kenet megnyilvánul-e a szolgálatomon keresztül, abban van egy én-részem is. Nem minden Istenen múlik. Isten megteszi az Ő részét, és alig várja, hogy a legnagyobb kenettel szolgálhasson mindenki, aki szolgáló. De mi a te részed ebben? Valaki nem tudja ezt kezelni, valaki túlságosan izgul, túl görcsössé válik, nehézkéssé válik. Valóban lehet rosszul kezelni bizonyos helyzeteket, lehet rosszul kezelni a felelősséget, amikor már egy olyan nyomást érzel magadon, ami már a testedre is kihat. Tudom, miről beszélek, mert az embernek fájhat a feje, lehet hasmenése, görcsbe szorulhat a gyomra, és lehetne sorolni. Van a másik lehetőség is, amikor azt mondjuk, hogy minden Istenen múlik, rajtam semmi! És lazán, flegmán, nemtörődöm módon közelítünk a dologhoz. Az sem jó, az a másik véglet. Nem kell többet magadra vállalnod, mint amit Isten odaadott neked. Ezt meg kell látnod, meg kell érezned, el kell ezt valahogy kapnod! Rá kell jönnöd, hogy mi a te részed, mert Isten nem kér tőled többet, mint ami a te részed! Ámen.

De hadd mondjak el valamit: nem kér tőled kevesebbet, mint ami a te részed. Kevesebbet sem kér tőled! Az Igében írva van. Majd odaérünk az Ige olvasásában, hogy akire sokat bíztak, attól sokat kérnek számon; akire keveset bíztak, attól kevesebbet kérnek számon. Rád mennyi bízott? Neked mit kell tenned a saját életeddel, a talentumaiddal, az ajándékaiddal, a tehetségeddel? Mit kezdesz vele? Mihez kezdesz vele? Elásod, és nem fejleszted, nem foglalkozol vele? Vagy pedig Isten dicsőségére megsokszorozod azt? Valakinek öt talentumot adott a példázatban a talentum adó, valakinek kettőt, hármat, valakinek egyet. Akinek ötöt adtak, nem egyet vártak tőle vissza, hanem többet. Akinek egyet adtak, nem vártak tőle ötöt, csak azt az egyet. Meg kell látnod, meg kell találnod, meg kell ismerned azt, hogy neked mi a keresztyén életedben a feladatod. Meg kell látnod azt, hogy neked mi a részed. Itt, ebben a

gyülekezetben, a helyi közösségben, vagy otthon, ahol most vagytok, néztek, meg kell látnod, meg kell ismerned, hogy neked mi a részed ebben.

Mi a te részed, mi a te felelősséged? Nincs olyan szolgálat, nincs olyan elhívás, hogy a „kritizálás szolgálata”, hogy te vagy az, aki megmondod, hogy mi nem jó. Hidd el, hogy én igazán jó vagyok abban, hogy észrevegyem más munkájában a hibát. Én kiváló vagyok ebben, hogy észrevegyem egy vakolásnál, egy burkolásnál, vagy egy házépítésnél, hogy mi a nem jó. De nem szólok bele másnak a dolgába, ha nem tartozik rám. Neked sem kell beleszólnod másnak a dolgába, ha nem tartozik rád. Ha rád tartozik, akkor pedig legyél nagyon bölcs, hogy mit és hogyan szólsz! Lehet véleményed, legyen véleményed, és lásd meg azt, ha valami nem jó, csak figyelj arra, hogy mit mondasz, mert a szavaidért felelős vagy! Senki más nem felel a te szavaidért, amiket kimondasz, csak te. Amikor én látok valakit, aki felelőtlenül bánik a szavaival, aki felelőtlenül dobálja az ígéreteket, felelőtlenül összevissza beszél, és nem fontos neki, hogy mi jön ki a száján, akkor látok egy olyan embert, akinek nem működik a hite. Bármennyire is mondja azt, hogy ő mennyi Igét tud, mennyi mindent ismer, milyen erős, én másként látom, mert ez egy szellemi abszurdum, egy ellentét! Nem lehetséges az, hogy a hited tökéletesen jól működjön akkor, ha a szavaidra nem figyelsz oda.

Hogyan hihetnél a megvallásaidban, a kimondott Igében akkor, ha nem hiszel a saját szavaidban? Márpedig amikor összevissza beszélsz mindenfélét, ígéretsz, és felelőtlenül beszélsz, akkor nem hiszel a saját szavaidban. Nem hiszed azt, hogy a szavaidnak következménye van. Márpedig van! Értitek ennek a lényegét? Szeretnéd azt, hogy a szavaidnak az Ige alapján következménye legyen? Ha szeretnéd, amikor kimondod az Igét, hogy a Jézus sebeivel meggyógyultam; ha szeretnéd azt, hogy következménye legyen annak az Igének, hogy Istennek a teljessége van az életem felett, és Ő gazdaggá tesz engem, és áldott vagyok; ha szeretnéd, hogy ez erővel teljes legyen, és valóban működjön az életemben – akkor az életem minden területén így kell beszélned! Azzal kapcsolatban is, amikor valaki elhív egy szekrénypakolásra, és te azt mondd: Igen, nyolcra ott leszek! És aztán nem vagy sehol másnap. Előfordulhat, hogy nem tudod az ígéretedet tartani, de akkor legalább egy telefonszámra vedd meg, vagy üzenj valakivel! Ha felelőtlenül ígéretsz, hogy: Ó, rám lehet számítani! – de már akkor sem gondold komolyan, hogy rád tényleg lehet számítani, akkor saját magad hitét akadályozod. A saját hitedet vágod el a gyökerénél!

A felelősség jogi fogalma így hangzik: „A felelősség: helytállási kötelezettség mindazért, amit teszünk, vagy elmulasztunk.” Ez a jogi megfogalmazása a felelősségnek. Helytállási kötelezettség mindazért, amit teszünk, vagy nem teszünk. Ha szeretnél változást, akkor meg kell tenned, hogy szembenézel az igazsággal, és nem lehetséges az, hogy hazugságban éljél. Nem lehetsz szabad, ha hazugságban élsz. Egyszer, amikor valakinek azt a mondatomat mondtam, amivel a kedves házastársakat szoktam tesztelni, hogy: Te választottad! – akkor azt válaszolta: Hát igen, igazad van! Be is fogta a száját, merthogy: Hát igen, én választottam. Van a mondas, hogy mindenki azt a virágot szagolja, amit szakított. Ez az illető sírva fakadt, és megsértődött egy picit rám – utána persze megbékéltünk. Mielőtt a társával úgy igazán mélyen összejött volna, megkérdeztük tőle: Meggondoltad ezt, igazán ő az? Teljesen el volt varázsolva, és semmit nem engedett az elméje közelébe, mert ő jól döntött. Várandós lett, gyermeket szült, gyönyörű gyermeket, és most teljesen külön élnek. Amikor rosszul mentek a dolgok, rosszul kezdtek alakulni, ami szinte borítékolható volt, akkor elkezdett mutogatni a társára, hogy ő tehet róla. Az ő hibája, az ő felelőssége minden.

Valóban az a része, hogy ő hogyan viselkedik, és rosszul viselkedik, az az ő felelőssége. Valóban! De neked van-e részed ebben? Nem azt mondom, hogy neked mindig, mindenben részed van, és neked minden helyzetben valamivel szemben saját magadat ki kell igazítanod. Nem erről beszélek. Minden élethelyzet más, csak egyszerűen vizsgálj meg! Profi módon tudunk falakat építeni magunk köré, és profi módon tudunk a fejünkben érveléseket hozni, mint amikor az alkoholisták, vagy a drogfüggő tagadja azt, hogy ő fogságban van. Jaj, nincs nekem

semmi problémám! – mondja, miközben szívja, és szúrja magát, és iszik. Ennél finomabb, vagyis nem ilyen durva helyzetekben is vannak **néhányan** a tagadásnak abban a formájában, amikor azt mondják: **Nem** én tehetek erről a helyzetről, **semmiről** nem tehetek! Azért van ez így, mert ilyen neveltetést kaptam. Azért van ez így, mert ilyen a gazdasági környezet. Azért vagyok eladósodva, mert a bank teljesen átvert engem. Azért raboltak ki, mert mindenki gonosz, aki az utcán közlekedik.

Van úgy, hogy a nehézségek, problémák mögött az áll, amit mások követek el ellenünk. Van ez így. Ezért válunk ilyené, de nem kell ilyené válnunk, megváltozhatunk. Meg kell változnunk! Kérhetjük **Isten segítségét**. A boldogabb élet kezdete az, amikor szembenézel az igazsággal. A felnőtté válásnak a kezdete az, amikor **őszintén** szembenézel az igazsággal. Nem kell, **hogy** kisgyermekként éljünk, **mikor** éretté **is** válhatunk. Kiben van meg ez a vágy? Sokkal kényelmesebb bejönni a gyülekezetbe, **és** hallgatni. **Oké**, ezt is meghallgattam, hazamegyek. És van egy másik rész, amikor komolyan gondolod, amikor hozod a Bibliádat, hozod a jegyzetfüzetet, jegyzetelsz, hazamész, visszahallgatod, áttanulmányozod, olvasod az Igét. Nem nyomást akarok rád helyezni, ne értsd félre! Tedd meg a te részed, de azt viszont tedd meg! És akkor nem mutogathatsz a másokra, hogy a másik miatt vagyok abban a helyzetben, amiben vagyok. Vannak emberek, akik hasonló háttérrel, hasonló környezetből jöttek, mint **ahonnan** te, és mégis egészen más az életük, mint a tied. **Vagy** sokkal jobb, vagy esetleg sokkal rosszabb, **aszerint**, hogyan állsz **hozzá a dolgokhoz**.

Egy gyerek számára a felelősség nem érték. Ha veszel egy kisgyermeknek egy **kis állatot**, egy nyulat húsvétkor, vagy kiskutyát, vagy kiscicát, vagy halakat az akváriumba, vagy bármit, akkor: **hú**, de jó! **Hú**, de szereti! **Odabújik** hozzá, és szorongatja, **mert olyan** kis puha, és aranyos, kedves. Aztán eltelik egy hét, még mindig kitart ez a lendület benne, eltelik két hét, eltelik egy hónap, eltelik **fél év**, és a szerencsétlen kutya vagy cica már éhen pusztult volna, hogyha a **szülő** nem adnak neki enni. **Mert egy gyerekben** nincs meg az a felelősségérzet, hogy egy **kis állat** felé **kötelezettségem van**, hogyha én egy felelős állattartó vagyok. Kell kitartás, kell elköteleződés, kell akár egy érzelmi kötődés, kell egy belső motiváció. Ilyenek a gyerekek.

Csak a rád eső rész miatt vagy felelős. A probléma kialakulása előtt is, és a probléma kialakulása után is. Csak **azért**, ami rád esik. Nagy hiba az az életedben, hogyha önvádaskodásban vagy, vagy pedig nagy önsajnálamba kezdesz, hogy mennyi mindent rontottál **el**. Figyelj, ha valamit csinálni fogsz az életben, bármibe is belekezel, benne van a lehetősége **annak**, hogy hibázzol. Nem akarok elkeseríteni, de hibázni fogsz. Meg kell tanulnod kezelni ezt a helyzetet. Meg kell tanulnod azt, hogy ki vagy te Krisztusban, és meg kell tanulnod, hogy **Ő** benne megigazultál. **A** bűnbocsánat már elvégzett **dolog** a te számodra. Meg kell tanulnod, hogy elfogadd, hogy Jézus vére megmosott téged. És aktualizálnod kell azt arra a napra, amikor azt a hibát elkövetted, és őszintén **szembenéztél** ezzel. Nem bűn-prédikátor vagyok, **nem** fejbe akarok verni téged az Igével, hogy ezt és azt és amazt kell tenned, mert ha nem, akkor ez és ez fog történni veled.

Isten afelett megáld bennünket, mintsem mi azt megérdemelnénk. **A**felett kiárad az **Ő** jósága a mi életünkben, mintsem mi azért megdolgoztunk volna. De mondom neked, hogy vannak következő szintek a növekedésben. Ha azt mondd, hogy **hát igen**, egy új szintre emelkedett a fizetésed az elmúlt évihez képest, mert **mondjuk** tavaly kerestél 150 ezer forintot, **az** idén pedig már 175 ezernél jársz. Mondom neked, hogy én nem erről a szintről beszélek, **hanem** arról a szintről beszélek, amikor tavaly kerestél 150 ezret, jövőre megkeresel 550 ezret. Aztán utána meg **egymilliót**, meg **kétmilliót**. Az egy másik szint. Én erről a **szintlépésről** beszélek. Ide el lehet jutni, de ehhez növekedned kell. Ehhez éretté kell **válnod**. Ehhez bizonyos **döntéseket** meg kell hoznod saját magaddal szemben. Ehhez bizonyos dolgokat háttérbe kell szorítanod, **másokat pedig** előtérbe kell helyezned. A jó hír, hogy ez soha nem ér véget, amíg ezen a földön élsz. A felelősségvállalásod után tud az Úr keze igazán mozdulni az életedben. Egy szívbeli döntés, ami van benned, egy igazán jó hozzáállás, akkor az Isten a következő szintre tud emelni.

Ha autót vezetsz, az jár bizonyos felelősséggel, főleg akkor, ha ülnek melletted **vagy mögötted** emberek. Ha egyedül vagy, akkor is felelős vagy a **szembejövőért**, meg az előtted haladóért. Sokan ezt olyan könnyedén kezelik. Felelős vagy akkor, hogyha prédikálsz. Felelős vagy akkor, hogyha alkalmazott vagy egy cégnél. Felelős vagy akkor, hogyha vezető vagy egy cégben, vagy egy gyülekezetben. Általában minél nagyobb a beosztásod, annál nagyobb a felelősséged. Így van? Nem a te felelősséged az, hogy én ma itt miről beszélek, hanem az enyém. **Az, hogy** te hogyan hallgatod ezt, az pedig a te felelősséged. Mindenki a rá eső részt fogja meg helyesen, és ragadja meg.

Lukács 12,41–48. Egyszerű fordítás

41. Akkor Péter megkérdezte: „Uram, csak nekünk szólnak ezek a példázatok, vagy mindenki másnak is?”

42. Az Úr így válaszolt: „Gondoljátok csak meg: a ház ura megbízza egyik szolgáját, hogy viseljen gondot a többi szolgájára, és idejében adjon nekik enni. Miből látszik, hogy ez a szolga hűséges és okos?

43. Abból, hogy amikor az ura megérkezik, a szolga éppen azt a munkát végzi, amit ura rábízott! Milyen boldog az ilyen szolga!

44. Igazán mondom nektek: ura rá fogja bízni egész birtokának igazgatását!

45. De mi történik, ha az a szolga gonosz, és azt gondolja, hogy ura még sokáig nem tér haza? Verni kezdi a szolgatársait, férfiakat és nőket egyaránt, eszik-iszik és részegeskedik.

46. Ura azonban éppen akkor fog megérkezni, amikor a gonosz szolga nem számít rá, és nem is gondolja. Akkor majd az ura keményen megbünteti őt, és oda küldi, ahová a hitetlenek kerülnek.

47. Az a szolga, aki tudta, hogy ura mit bízott rá, de hozzá sem fogott, hogy azt megtegye, vagy nem készült fel ura érkezésére, súlyos büntetést kap.

48. De mi lesz azzal a szolgálóval, aki nem tudta, hogy ura mit kíván tőle? Az ilyen szolga enyhébb büntetést fog kapni. Mert akinek sokat adtak, attól sokat is kérnek számon! Akire sokat bíztak, annak nagyobb a felelőssége!”

Szeretnél te is felelős **nagyon** beosztást? Nem, sokan nem szeretnék a felelős beosztást, csak a beosztást, és a vele járó kiváltságokat. De a felelősséget, a terhet, a nyomást, azt nem szeretnék. Szeretnék azt, hogy mindenki lásson engem, mindenki megveregesse a vállamat, mindenki megdicsérjen engem. Ezt szeretnék, de hogy mivel jár az, milyen nyomással, milyen teherrel, és milyen felelősséggel, azt sokan nem látják. Ezért igazán jó vezető az, aki nem vágyakozik arra, hogy vezető legyen. Egy vezetőt az elhívás, és a hozzátartozó kenet tesz vezetővé, nem a múltja, és nem a képességei, saját maga. Úgyhogy legyél hálás a vezetőidért! Mi történik, ha vállalod a felelősséget? A **kenet olaja**, ereje elkezd áradni rád, és megváltoztatja a helyzetet, ha vállalod a felelősség rád eső részét.

1Péter 5,1–2. Egyszerű fordítás

1. Most pedig a köztetek lévő gyülekezeti vezetőknek szeretnék tanácsokat adni. Magam is ilyen vezető — és így a társatok is vagyok. Láttam Krisztus szenvedéseit, és veletek együtt fogok részt venni a dicsőségben, amely majd mindenki számára látható lesz.

2. Kérlek benneteket, legyetek olyanok, mint a jó pásztor: viseljétek gondot azokra, akikért felelősek vagytok — de ne kényszerből, hanem önként, mert ez Isten akarata! Olyanok ők, mint Isten nyája. Ne a pénz utáni kívánságtól hajtva végezzétek a munkátokat, hanem készségesen!

Szeretném **egy kicsit a felelősséget** a vezetőkről áthárítani a gyülekezet tagjaira is, és mindenkire, aki hallgatja ezt. Legyél olyan, mint a jó pásztor, aki felelős azzal kapcsolatban, azzal szemben, aki melletted ül, mögötted ül, mert azzal tartozol a másinak, hogy szeressed őt. Semmivel egymásnak ne tartozzatok, csak azzal, hogy szeressétek egymást. Amikor ezt megteszed, és ezt betöltöd, akkor mindenki boldog. Te is boldog vagy, a mögötted ülő is, és Isten is boldog. Nem **az** a lényeg, hogy szeress? Ezt tanuljuk. Ha valakinek szólt ez a mai

üzenet, nekem szólt. Ne mondd azt: **Igen**, a másoknak, én tudom kinek szólt ez, kirajzolódott előttem az arca, remélem meghallotta! Ki mit vesz **el** belőle, az a saját felelőssége. Igyekeztem nagyon bölcsen elmondani – ha lehet így fogalmazni –, hogy senki ne érezze azt, hogy bármiféle nyomás lenne részemről ezzel az üzenettel **bárki felé**. Tényleg nem kritizálni akarok senkit, hanem segíteni. **Mert** nekem ez segített, hogy csak annyit tegyek, amennyi az én részem, azt viszont tegyem meg, mert senki nem fogja helyettem megtenni. **Legyen ez akár** egy imádás, akár egy kedves szó, akár egy „adok valakinek valamit”. A te részed, az a te részed, senki nem teszi meg helyetted. Legyen ez a zárzó. Ámen. Dicsőség Istennek!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

